

Cilvēka herpes vīruss 6 un 7 – reimatoīdā artrīta gaitu sekmējoši aģenti

*Anda Kadiša^{1,2,3}, Zaiga Nora-Krūkle², Sabīne Grāvelsiņa²,
Šimons Svirskis², Aivars Lejnieks^{1,3}, Modra Murovska²*

¹ Rīgas Stradiņa universitāte, Iekšējīgo slimību katedra, Latvija

² Rīgas Stradiņa universitāte, Augusta Kirhenšteina Mikrobioloģijas un virusoloģijas institūts, Latvija

³ Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca, stacionārs "Gaiļezers", Latvija

Ievads. Reimatoīdais artrīts (RA) ir biežākā hroniska autoimūna iekaisuma slimība. Tas skar galvenokārt locītavas un izraisa hronisku progresējošu aseptisku sinovītu, vēlīni erozīvi destruktīvas izmaiņas un locītavu ankilozī. Jau sen izteikta hipotēze, ka vīrusu infekcija ģenētiski predisponētiem cilvēkiem izraisa RA. Vairākos epidemioloģiskos pētījumos konstatēts, ka dažādi vīrusi, to skaitā cilvēka herpesvīrusi (HHV), var būt iespējamie RA izraisītāji.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Pētījuma mērķis bija RA pacientiem noteikt HHV-6 un HHV-7 reaktivācijas biežumu un precizēt šo infekciju ietekmi uz slimības gaitu.

Darbā ietverti dati par 80 RA pacientiem, kuriem noteikti klīniskie (aktīvo locītavu skaits, rīta stīvuma ilgums, sāpju intensitāte) un laboratoriskie RA aktivitātes (CRO, EGĀ, DAS28) un agresivitātes rādītāji (RF, anti-CCP), radioloģiskā stadija, slimības komplikācijas un citokīnu līmenis, un HHV-6 un HHV-7 genoma secības asins DNS un plazmā. Persistentas infekcijas sastopamība, tās reaktivācijas biežums RA pacientiem salīdzināts ar 19 veselīem kontroles grupas indivīdiem.

Rezultāti. Pētījumā netika konstatētas atšķirības starp RA pacientu grupu un veselīem kontroles indivīdiem persistentas infekcijas sastopamības un tās reaktivācijas biežuma ziņā gan atsevišķi katrai HHV-6 un HHV-7 infekcijai, gan vienlaicīgai HHV-6 un HHV-7 infekcijai. Tomēr tika noteikts, ka tieši latentā HHV-6 un / vai HHV-7 infekcija pēc vairākiem klīniskiem (rīta stīvums ilgāks pacientiem ar latentu HHV-6 infekciju; mugurkaula bojājums, sklerīta un miopātijas attīstība konstatēta tikai latentas HHV-6 un / vai HHV-7 infekcijas gadījumā) un laboratoriskiem (CRO augstāks pacientiem ar latentu HHV-7 infekciju; IL-6 līmenis augstāks pacientiem ar latentu HHV-6 infekciju) parametriem paaugstina RA aktivitāti un veicina tā progresiju.

Secinājumi. Pētījuma rezultāti ļauj secināt, ka HHV-6 un / vai HHV-7 infekcija sekmē slimības gaitu, bet šo vīrusu reaktivāciju var veicināt imūnsupresīvo medikamentu lietošana.

Pētījums izstrādāts ar Nacionālās zinātnes programmas biomedicīnā atbalstu (projekta Nr. 09.1112.).